

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τώρα που δύο χρόνια περάσαν από την πρώτη μας έκδοση, πριν ακόμη πατήσουμε τον καινούργιο δρόμο του τρίτου μας χρόνου, ήθελα να σάς πω διὰ λόγια, να σάς ευχαριστήσω όλους διὰ την τόσην σας προκοπήν στην δουλειά και την αμέτρητη προθυμία που δείξατε διὰ να βοηθήσετε την προσπάθειά μας. Ἀκόμη ήθελα να σάς πω την τόση ευχαρίστηση που μᾶς δίδει αὐτή σας ἡ στάσις. Ἐνῶ ὅλοι γύρω μας μιλοῦν διὰ κρίσιν, φτώχεια, δυστυχία, ἐνῶ τόσοι και τόσοι μοιρολατρικὰ περιμένουν την εὐτυχίαν των, ἡμᾶς τοὺς προσκόπους μᾶς χαρακτηρίζει μιὰ και μόνη τάσις: *Δραῖσις*.

Σ' ἄλλους μένει να ψάξουν την αἰτίαν, ἐγὼ ἕνα και μόνον εὐρίσκω λόγον: τὸ *Νόμο* μας, *Βοήθησε*. Τότε που ὅλοι μας θὰ καταλάβουμε πῶς ἡ πραγματικὴ μας στάσις ἐμπρὸς σὲ κάθε δυσκολία πρέπει να εἶναι αὐτή, τότε δὲν θὰ ὑπάρξουν πιά ἐμπόδια.

Πολλάκις τὸν περασμένον χρόνον με ἐβασάνισε μιὰ σκέψις: «Πῶς θὰ μπορέσουν ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ να ἐνδιαφεροῦν διὰ τὸν πλησίον τους όταν δι' αὐτὸ τους τὸ περιοδικό, διὰ την σκέψιν των την ἰδίαν δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον;» «Ἐ! λοιπόν, ἀπαντήσατε και θ' ἀπαν-

τήσετε ἀκόμη καλύτερα, κατὰ τὸν χρόνον που μᾶς ἔρχεται. Ἡ προθυμία σας εἰς τὸ να βοηθήσετε κάθε μας προσπάθεια διὰ τὸ καλὸ κι' ἡ πραγματικὴ ἀγάπη που δείξατε σὲ κάθε μας κίνησιν, ἔδωσε μιάν ἀπερίγραπτον χαρὰν σ' ὅλους ἐκείνους που πρώτοι ἔβρεξαν να βοηθήσουν και να στηρίξουν τὸν «Πιγκουίνο». Κι' ὅλοι αὐτοὶ τώρα, που εἰς τὰς πρώτας, πλέον δυσκόλους στιγμὰς τῆς προσπαθείας μας ἐνώθησαν μαζί μας διὰ να ἡμπορέσωμεν ν' ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον μας, ὅλοι αὐτοὶ περιμένουν ἀπὸ σᾶς που με τὰ φωτισμένα ἀπὸ χαρὰν πρόσωπά σας, με τὸν πραγματικόν σας ἐνθουσιασμόν ἔρχεσθε να ἐνώσετε τὰς δυνάμεις σας στὰς ἰδικὰς των περιμένουν ν' ἀκολουθήσετε με την ἰδίαν μ' ἐκείνους ἀγάπην και χαρὰν τὸν δρόμον που προσπαθοῦν ν' ἀκολουθοῦν ἐκείνοι, τὸν δρόμον που μᾶς λέγει ὁ Νόμος μας, τὸν δρόμον τὸν προσκοπικόν.

Οὕτω, μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τοῦ χρόνου τέτοια ἡμέραν θὰ ἡμποροῦμεν να ἐργαζώμεν ἕνα νέον προχώρημα πρὸς τὸ Καλόν, και οὕτω μόνον ὁ *Πιγκουίνος* μας θὰ καταστή ὅπως ὅλοι τὸν ὀνειρευόμεθα: Τὸ καλλίτερον προσκοπικόν περιοδικόν. Π.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ μηνὸς αὐτοῦ και εἰς τὸ ἐξῆς παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ ἀνταποκριτὰς τοῦ «Πιγκουίνου» ὅπως ἀποστέλλουν ἀμέσως και πρὸ τῆς παραλαβῆς τῆς νέας ἐκδόσεως τὰ χρήματα τῆς παλαιᾶς και τὰ τυχόν, διὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, περισσεύοντα περιοδικά. Δηλοῦμεν, ὅτι περιοδικὰ παρελθουσῶν ἐκδόσεων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται. Παρακαλοῦμεν συμμορφωθῆτε με την παράκλησίν μας. Ἐπίσης παρακαλοῦμεν τοὺς μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ὀφειλέτας, ὅπως ἐξωφλήσουν ἐντὸς 2 μηνῶν τὸ ἀργότερον. Μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην, δηλαδή μετὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου οὐδὲν περιοδικὸν παλαιᾶς ἐκδόσεως γίνεται δεκτόν. Ἐλπίζομεν, ὅτι και τώρα, ὅπως και πάντοτε θὰ μᾶς βοηθήσετε και θὰ συμμορφωθῆτε πρὸς ὅσα γράφομεν.

Εὐχαριστῶ
Π.

ΟΠΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἐπιστημονικὴ ἀκτέλεσις συνταγῶν.
Ἐργαλεῖα σχεδιάσεως, και ἐπιστημονικὰ ὄργανα πάσης φύσεως

Β. ΜΑΡΙΝΑΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 26
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 24-742

Εἰδικαὶ ἐκπτώσεις διὰ τοὺς Ναυτοπροσκόπους,
Προσκόπους και Ὀδηγούς.

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος :
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διεύθυνσις : Σολωμού 54

ΕΤΟΣ 2ον ΦΥΛΛΟΝ 24ον
'Οκτώβριος 1938
'Αριθ. Τηλεφ. 54-208

Τιμή Φύλλου δραχ. 3.—
'Εξωτερικού > 5.—
'Ετησία συνδρομή • 40.—

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ ΕΝΙΣΤΙΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΥ :
CACTUS MARITIMUS, ΤΗΣ 3ης ΑΘΗΝΩΝ

Ἐγνωστόν, ὅτε τὸ Σῶμα Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἀρχικῶς ἐλειτούργει ὡς ἐνιαία μονάς, διηρέθη τὸ 1913 εἰς Ὅμάδας προσδιωρίσθη δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν καὶ μία εἰδικότης.

Ἡ 3ῆ Ἀθηνῶν ἐπεδόθη κατ' ἐκλογὴν τοῦ τότε καὶ μέχρι σήμερον ἰδρυτοῦ ἀρχηγοῦ τῆς εἰς τὸν ναυτικὸν προσκοπισμὸν, σχηματισθέντος τότε τὸ πρῶτον τοῦ ὄρου «Ναυτοπρόσκοπος».

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ διατιγὴ ἢ καθιερώσασα τὴν εἰδικότητα ἐκάστης Ὅμάδος, προσδιώρισε λεπτομερῶς καὶ εἰδικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως δι' ἐκάστην ἐξ αὐτῶν.

Μᾶλλον ὑποθέτω ὅχι, καθότι οὔτε εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς 3ῆς ἀνεκάλυψά ποτε τοιοῦτον ἔγγραφο, οὔτε ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ.

Ἄλλαι ὁμάδες εἰδικεύθησαν εἰς τὴν ποδηλασίαν, ἄλλαι εἰς τὴν τοπογραφίαν, ἄλλαι εἰς τὴν ὄρειβασίαν κλπ., τῆς 3ῆς μόνον ἐξακολουθησάσης ἐπὶ πολὺ νὰ ἀσχολῆται περὶ τὰ ναυτικά.

Ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις συνετελεῖτο ἐπὶ προγράμματος, ὅπερ καθώριζεν ὁ ἀρχηγὸς κατὰ τὴν κρίσιν του, ἔχων ἐκ τῶν προτέρων ἀρκετὰς ναυτικὰς γνώσεις ἐκ τῶν πολυετῶν θαλασσιῶν ἐνασχολήσεών του καὶ συμβουλευόμενος εἰς τὰ δυσκολώτερα τοὺς συναδέλφους του ἐν τῷ Δ. Συμβουλίῳ ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

Οὔτε εἰδικὴ στολὴ εἶχε καθορισθῆ, ἀλλ' ὡς διακριτικὸν ἐπερράπτειτο ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος μικρὸν τεμάχιον κυανοῦ ὑφάσματος σχήματος ἑλλειψοειδοῦς, μεγέθους 5—6 ἑκατοστῶν φέροντος εἰς τὸ μέσον μικρὰν ἐπίχρυσον μεταλλίνην ἀγκυραν.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1918, ἂν ἐνθυμοῦμαι κα-

λῶς, ἡ 3ῆ Ὅμας ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἐν Ἀθήναις ναυτικὴ, ὅποτε καὶ ἡ 3ῆ Προσκόπων Ἀθηνῶν ἴδρυσε τοιαύτην.

Κατὰ τὸ 1920 γενομένου τοῦ πρώτου Jamboree εἰς τὸν χώρον ἐκθέσεων Olympiá ἐν Λονδίῳ, πολυπληθεῖς ναυτοπρόσκοποι τῆς 3ῆς Ἀθηνῶν μετέσχον τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς, ἧς προϊστάντο ὁ Κωνσταντῖνος Μελάς καὶ ὁ Ἀθανάσιος Λευκαδίτης.

Τότε ἡ ἀποστολὴ ἠγόρασε καὶ ἐκόμισεν εἰς Ἀθήνας ὡς δειγμά μίαν κυανὴν στολὴν ναυτοπρόσκοπου Ἀγγλικήν. Ὁ πρῶτος δὲ ὁ ὁποῖος τὴν ἐφόρεσε χάριν δοκιμῆς ἦτο ὁ ἐξαιρετὸς ναυτοπρόσκοπος καὶ λίαν ἀγαπητὸς φίλος ἐνωμοτάρχης τῆς 3ῆς Ἀθηνῶν Β. Β., ὅστις ἐξετέλει χρῆθ «θηριοτρόφου» τῆς ἀποστολῆς (ἀνάγνωθι ἐντεταλμένος τὰ τῆς ἐπιμελητείας καὶ τὰ λογιστικά).

Δὲν ἐνθυμοῦμαι πῶς καθωρίσθη τότε διὰ τοὺς ΝΠ ἡ κυανὴ ναυτικὴ στολὴ, ἀλλὰ νομίζω εἰσήχθη ἀνεπισήμως.

Ἐκτοτε περίπου χρονολογεῖται καὶ πιθανὸν εἰς τοῦτο θὰ συνετέλεσε καὶ ἡ κομψὴ ναυτικὴ στολὴ, ἡ βαθμιαία ἴδρυσις καὶ ἄλλων ναυτικῶν Ὅμάδων ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἀπὸ τοῦ 1913 μέχρι τοῦ 1929 τὰ μόνα ἐπισημὰς καθιερωθέντα ὑπὸ τοῦ Σ. Ε. Π. θέματα διὰ ναυτοπρόσκοπους, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ναυτικὰ τινα πτυχία, ἅτινα περιλαμβάνοντο εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς τεθέντας ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ τοῦ Σώματος. Ὁ τελευταῖος δὲ Ὁργανισμὸς τοῦ 1929, ὁ ἐν ἰσχύϊ εἰσέτι καὶ σήμερον, περιέλαβε καὶ διατάξεις τινὰς περὶ ἀσφαλείας

λέμβων και στολής αξιωματικῶν και προσκόπων ναυτικῶν Ὁμάδων.

Περὶ ειδικῶν προσόντων τῶν Κ ἡγητόρων και τῶν ΝΠ τῶν 3 τάξεων, περὶ ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἴδρυσιν ναυτικῶν Ὁμάδων και διατάξεων συμφυῶν και ἰδιαζουσῶν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φύσιν τῶν ναυτικῶν Ὁμάδων οὐδεμία μεία γίνεται.

Ὡστε μέχρι σήμερον, πλὴν τῶν ὀλίγων ὡς εἴρηται ἐπισήμων κειμένων, οἱ ἡγήτορες οὐδένα ἄλλον γνώμονα ἔχουσιν εἰμὴ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀντίληψιν καθοδηγουμένην ἀπὸ ὅσων τυχὸν πείρα ἔχουσιν και ὅτι ἐκ τοῦ ἄρμενιστοῦ Σακελαρίου ἀρύνονται χρήσιμα, τοῦ βιβλίου τούτου ἐπέχοντος θέσιν ἐγκολπίου ναυτοπροσκόπου.

Ἡ ἔλλειψις αὕτη ἀσφαλῶς ἐμείωσε κατὰ πολὺ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ναυτοπροσκοπικῶν ὁμάδων εἰς τὰς ναυτικὰς γνώσεις. Εὐτυχῶς ὁμως οἱ κατὰ πόλεις ἀναλαβόντες τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν λιμενικοὶ ἰδίως αξιωματικοὶ και τὸ ἐνδιαφέρον γενικῶς τῶν διαφόρων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν ἀντικατέστησαν κατὰ πολὺ τὰς τοιαύτας ἐλλείψεις.

Ἡ 3ῃ Ὁμάς Ἀθηνῶν ναυτοπροσκόπων, εἰς ἣν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκω, ὡς ἡ πρώτη ἰδρυθεῖσα και διαθέτουσα ἱκανὸν ἐπιτελεῖον εἶχε καταρτίσει πρόγραμμα ἀπαιτήσεων ὡς και κανονισμὸν Βίσεως και χρήσεως λέμβων τὸν ὁποῖον συστηματικῶς ἐφήρμοσε και ἐφαρμόζει. Καθιερώθη δὲ ἀρχὴ ἀναμφισβητήτου σκοπιμότητος, ὅτι ναυτικὴ Ὁμάς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργῇ, εἰ μὴ πλὴν τῶν καταλλήλων ἡγητόρων δὲν διαθέτῃ ὀρμητήριον και τοῦλάχιστον μίαν λέμβον κατάλληλον διὰ ἰστιοπλοῖαν και κωπηλασίαν και πόρους ἐπαρκεῖς διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ναυτικοῦ ὕλικου τῆς.

Οὕτω λοιπὸν περίπου ἔχει σήμερον ἡ κατάστασις τῶν ναυτικῶν Ὁμάδων ὑπὸ ἔποψιν ὀργάνωσης, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κακίσωμεν τὸ Σῶμα, διότι δὲν ἐμερίμνησεν εἰσέτι διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς σκουδαίας ταύτης ἐλλείψεως.

Ἡ προσοχὴ αὐτοῦ εὐλόγως εἶχε στραφῆ περὶ τὴν ἐκδοσιν ἄλλων μᾶλλον ἐπείγοντων δημοσιευμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς παρ' ἡμῖν ἐπιτακτικῶς ἐπεβάλλετο διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν και τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσκοπικῆς ἰδέας ἐν γένει ὡς και τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Σώματος καθότι συμφώνως πρὸς τὴν τεθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ἀρχὴν οἱ ναυτοπρόσκοποι δέον πρῶτον νὰ ὦσι καλοὶ πρόσκοποι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν και ὕστερον ναυτοπρόσκοποι τῶν ναυτικῶν μαθημάτων ἐρχομένων ἐπιφελῶς νὰ συμπληρώσωσι τὰς γνώσεις και τὴν ἐπίδοσιν

τῶν ναυτοπροσκόπων ἐν ἐνιαίῳ προσκοπικῷ πνεύματι και οὐχὶ μὲ κατεύθυνσιν διάφορον τῆς γενικῆς γραμμῆς ἣν ἀκολουθεῖ τὸ Σῶμα ἢ τυχὸν δυναμένης νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεξήγησιν περὶ ὑπάρξεως ἰδιαιτέρου ναυτικοῦ προσκοπισμοῦ διαφόρου τοῦ προσκοπισμοῦ.

Οὐχ ἦτρον σήμερον ἡ σημαντικὴ οὕξησις τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ναυτικῶν ὁμάδων καθιστᾷ ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐνιαίου καθορισμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων δι' ἕκαστον βαθμὸν, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ναυτικὰς ὁμάδας ὅσον και κανονισμοῦ, διέποντος αὐτάς. Ἐπιστέγασμα δὲ τοῦ ὅλου ἡ ἐκδοσις «Ἐγχειριδίου» ναυτικῶν γνώσεων ὑπερ θὰ ἀπετέλει πολῦτιμον βοήθημα διὰ πάντα ναυτοπρόσκοπον και θὰ ἐξυπηρετεῖ ἐπίσης τοὺς φιλάθλους τοὺς ἐπιδιδόμενους εἰς τὰ θαλάσσια ἔργα.

Ὅθεν θὰ ἐπρότεινε, ὅπως ἐρχόμενοι ἐπίκουροι τοῦ Σώματος ὅσοι ναυτοπρόσκοποι δυνάμεθα και εὐκαιροῦμεν νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ, νὰ ἠρχίζαμεν ἐργαζόμενοι ὡς ἐξῆς :

Ἐν πρῶτοις δέον νὰ ἐνημερωθῶμεν περὶ τῶν κρατούντων εἰς ἄλλας χώρας ἔνθα ἐπιτυχῶς λειτουργοῦσιν ὁμάδες ναυτοπροσκόπων. Πρὸς τοῦτο θὰ ἔδει νὰ μεταφράσωμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὰς ἀπαιτήσεις και τοὺς κανονισμοὺς ναυτοπροσκόπων Γαλλίας, Ἀγγλίας και Ἀμερικῆς τοῦλάχιστον. Τῶν τριῶν τούτων Σωμάτων αἱ ἀπαιτήσεις θὰ εἶναι ἐπαρκὲς βοήθημα διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἀντίληψιν πῶς ἀντιλαμβάνονται τὴν ἐκπαίδευσιν τὰ τρία μεγάλα ταῦτα ναυτικὰ ἔθνη, ὅπου ὁ προσκοπισμὸς ἔχει σημειώσει μεγίστην πρόοδον.

Θὰ ἦτο ἐπιφελέστατον εἶναι νὰ μέσα και ὁ χρόνος μᾶς ἐπέτρεπον νὰ μὴ ἀγνοήσωμεν τί ἰσχύει εἰς τὰς κατ' ἐξοχὴν ἐπίσης ναυτικὰς χώρας τὰ Σκανδιναυικὰ κράτη και τὴν Ὀλλανδίαν.

Ἐπίσης οὐχὶ ἄμοιροι ἐνδιαφέροντος θὰ ἦσαν αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὰ ναυτικὰ τμήματα τῶν Γερμανικῶν και Ἰταλικῶν ἐθνικιστικῶν ὀργανώσεων τῶν παίδων και ἐφήβων. Ταῦτα ὁμως ἐν παρεκβάσει, καθότι ὡς ἀνωτέρω εἶπον, αἱ Γαλλικαί, Ἀγγλικαί και Ἀμερικανικαὶ ἀπαιτήσεις θὰ ὦσι λίαν ἐπαρκεῖς.

Θέτων εἰς ἐφαρμογὴν τὴν πρότασίν μου προέβην εἰς μετάφρασιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Γαλλικῆς προσκοπικῆς ὀργάνωσης *Eclaireurs de France*, ἣν ἀπὸ σήμερον δημοσιεύει ὁ «Πιγκουίνος» Θέλει ἐπακολουθήσει ἡ δημοσίευσις τῶν ἀπαιτήσεων και ἄλλης μεγάλης Γαλλικῆς

προσωπικής οργάνωσης τῶν Scouts de France.

Ἄγγλομαθεῖς συνάδελφοι θὰ ἠδύναντο νὰ μεταφράσωσι τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Ἀμερικανικὰς ἀπαιτήσεις εἰδοποιούντες περὶ τούτου τὸν «Πιγκουΐνον» ἵνα πάντες λάβωμεν γνῶσιν, δυνάμενοι νὰ δημοσιεύσωσι τὰς ἐργασίας των εἴτε εἰς τὸν «Πιγκουΐνον», εἴτε εἰς αὐτοτελὲς φυλλάδιον.

Οὕτω πάντες οἱ περὶ τὸν ναυτικὸν προσκοπισμὸν ἀσχολούμενοι θὰ εἴχομεν ἐπαρκῶς φωτισθῆ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κεκτημένην πείραν περὶ τῶν παρ' ἡμῖν κρατουσῶν συνθηκῶν, ἕκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ συντάξῃ σχέδιον ναυτικῶν ἀπαιτήσεων δι' ἀξιωματικούς καὶ ναυτοπροσκόπους, ὅπερ νὰ ὑποβύλῃ εἰς τὸν ΤΠ. ΝΕ Ἀθηνῶν. Οὕτω ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ὑπὸ τοῦ Τ.Ε. ΝΠ Ἀθηνῶν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπεξεργασθῆ τὰ σχέδια καὶ ἐν συμπεράσματι νὰ συντάσσει προσωρινὰς ἀπαιτήσεις, ἅς ὁ Τ.Ε. θὰ ἔθετεν ἐν ἰσχυρῇ προσωρινῶς δι' ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς ναυτικὰς Ὅμάδας.

Κατὰ δευτέρον λόγον ἀνάλογος ἐργασία ἠδύνατο νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν κανονισμοῦ ναυτικῶν Ὁμᾶδων καὶ ἐπιστέγασμα τοῦ ὅλου ἡ ἔκδοσις «Ἐγκολπίου Ναυτοπροσκόπου».

Διὰ τὸ ἔγχειρίδιον ὁ καλύτερος τρόπος ἐργασίας θὰ ἦτο, πρὶν ἢ ἐπιληφθῶμεν ἐκδόσεως τοιοῦτου εἶδους βιβλίου, ἢ ἔκδοσις μικρῶν τευχῶν ἐν εἶδει μονογραφιῶν δι' ἕκαστον ναυτικὸν πτυχίον, πραγματευόμενοι τὸ θέμα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Π. χ. *Φυλλάδιον ἀριθμ. 1. Τὰ πτυχία κωπηλάτου καὶ λεμβούχου.*

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ σύνταξις τευχῶν περιορισμένου θέματος εἶναι εὐχερεστέρα προλειάουσα τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἐγκολπίου.

Θὰ ἦτο εὐχρῆς ἔργον εἶναι καθίστατο δυνατὴ ἡ σύγκλησις ἐν Ἀθήναις Συνεδρίου Στρατοπέδου ἡγηγῶρων ναυτοπροσκόπων ἔνθα τὰ διάφορα σχέδια θὰ συνεζητοῦντο καὶ γνῶμαι θὰ ἀντιηλλάσσοντο ἐπὶ ὅλων τῶν ἀφορῶντων ὑμᾶς ζητημάτων, θὰ ἐνισχύοντο δὲ οἱ δεσμοὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ φιλίας ἐν πνεύματι προσκοπικῷ καὶ ναυτικῷ.

Θὰ ἤμην πολὺ εὐτυχῆς εἶναι ἐγνωρίζω τὰς ἀντιλήψεις τῶν συναδέλφων ἐπὶ τοῦ σπουδαιότητος ζητήματος τῆς οργάνωσης τῶν ΝΠ καὶ ὁ Πιγκουΐνος προθύμως θὰ ἐδημοσίευσεν πᾶσαν γνώμην, ἥτις θὰ ἐχρησίμευεν εἰς τὴν διαφώτι-

σιν ὅλων ἡμῶν. Καὶ ἐκφράζω τὴν εὐχρῆν ὅπως συντόμως πληροφορηθῶμεν ὅτι πολλοὶ συνάδελφοι προβαίνωσιν εἰς τὴν σύνταξιν σχεδίων καὶ μεταφράσεων συντελοῦντες εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου ἔργου.

Εἰδοποιῶνται οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Πιγκουΐνου» ὅτι ἡ ἀρχαμένη δημοσίευσίς εἰς αὐτοτελὲς φυλλάδιον τῶν ἀπαντήσεων ΝΠ θὰ συνεχισθῶν κανονικῶς καὶ ὅτι τὸ ἐξώφυλλον χορηγεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου φυλλάδιου διὰ τὴν ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὸ δέσιμον ἅμα τῷ πέρατι τῶν δημοσιεύσεων εἰς ἐνιαῖον τεῦχος.

Ἄνέκδοτον

Κάποτε ἕνας χωριάτης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ πρώτην φοράν. Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας του ἐπῆγε νὰ πάρῃ εἰσιτήριον τοῦ σιδηροδρόμου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωριὸν του. Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ ταμεῖον ζητεῖ ἀπὸ ταμίαν «ἕνα εἰσιτήριον», «διὰ ποῦ», τοῦ λέγει ἡ κοπέλλα «Καὶ τί, λογαριασμὸν θὰ σοῦ δώσω ποῦ θὰ ὑπάγω; μὰς καὶ σὲ ἐνδιαφέρει μήτ' εἰς;»

«Ὅχι, χριστιανέ μου», προσεπάθει νὰ τοῦ δώσῃ νὰ καταλάβῃ τὸ κορίτσι: «Δὸς μου ἕνα δι' ὅπου νάναι», ἐφώνησεν ἐξαγριωμένος. Ἡ ταμίαις ἀπελπισμένη ἤρχισε νὰ τοῦ ἀραδιάζῃ ὅλους τοὺς σταθμούς: «Μὰ διὰ τὴν Λάρισσαν, τὸν Βόλον, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Καβάλλαν, τὸ Δεδεάγατς, ποῦ τέλος πάντων;» «Ναί, ναί, εἰς τὸ Δεδεάγατς, ἐμεῖνο ποῦ εἶπες τώρα δά». Μὲ τὰ πολλὰ ἐπῆρε τὸ εἰσιτήριον ἐπλήρωσε καὶ ὅταν ἀπεμακρύνθη δλίγον ἐγύοισε καὶ μὲ ἕνα πονηρὸν βλέμμα λέγει εἰς τὴν χάσκουσα ταμίαι. «Τρίτς σ' ἐγέλασα πάω σ' τὸ Μενίδ» !!

Ο ΡΗΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΙΝΖ ΩΣ ΤΟ RUNDSEHEIM

Ἐφέτος τὸ καλοκαίρι ἔμην εἰς τὴν Ρηνα-
νίαν καὶ ἂν καὶ τὸ καλοκαίρι δὲν εἶναι ἡ κα-
λυτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ κανεὶς τὸν Ρῆ-
νον μού ἤρесе τόσον πολὺ, ὥστε ἀπεφάσισα μι-
μούμενος τὸν Πανσανία (ὄχι τὸν βασιλέα τῆς
Σπάρτης ἀλλὰ τὸν ἄλλον τὸν περιηγητὴν) νὰ
κρατήσω σημεῖωσιν τῶν ταξιδιωτικῶν μου ἐν-
τυπώσεων, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν μου νὰ δημο-
σιεύσω αὐτὰ τὰ σημεῖωματα εἰ δυνατόν εἰς τὸ
καλύτερον προσκοπικὸν περιοδικὸν (ὅπως βλέπε-
τε, οἱ πόθοι μου ἐξεληρώθησαν) προσπάθησα
ὅσον τὸ δυνατόν νὰ τὰ καταστήσω «ζουμερά»
(ὅπως γράφει εἰς τὰ χαριτωμένα αὐτὰ βιβλία
τοῦ Φούγκα καὶ τοῦ Φαβαρῆ). Τώρα ἂν δὲν
κρίνετε ὅτι γραφόμενά μου εἶναι τοιαῦτα, τὰ
παράπονά σας παρακαλῶ εἰς τὸν κύριον Πλυτιάν.

Μαγεντία (Meinz).

Ὅταν ἔρχεται κανεὶς ἀπὸ τὸ Worms καὶ πλη-
σιάζει τὴν Μαγεντία δὲν βλέπει παρὰ τρία με-
γάλα γεφύρια καὶ τὸν Πύργου τῆς Μητροπόλεως.
Καὶ σκέπτεται τότε κανένας δικαίως ὅτι ἴσως
εἶχαν δίκαιο ἐκεῖνοι οἱ φίλοι οἱ ὅποιοι τοῦ εἴ-
παν ὅτι ἡ Μαγεντία δὲν εἶναι τίποτε τὸ ἐξαιρε-
τικόν. Ἄν ἦτο κανεὶς ἄλλος, μετὰ ἀπὸ τὰς δια-
βεβαιώσεις αὐτὰς καὶ τὴν ὄψιν ποὺ παρουσιάζει
ἡ πόλις, ὅταν τὴν βλέπῃς ἀπὸ τὸν μῶλον,
ἴσως δὲν θὰ κατέβαινε παρὸ θὰ ἐξηκολούθει τὸ
ταξίδι· πρὸς τὸ περιήφημον κέντρον Rheingau
τὸ... ἄς μὴν τὸ εἶπω, θὰ τὸ διαβάσετε παρα-
κάτω, ἀλλὰ ἐγὼ ὡς Πιγκουίνος (οἱ Πιγκουῖνοι
μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔχουν καὶ τὸ προτέρημα νὰ
εἶναι περίεργα ζῶα) κατέβην καὶ πῆρα τὸν πλα-
τύτερον δρόμον σκεπτόμενος τὸ «ὄλοι οἱ δρό-
μοι πᾶν στὴν Πόλι» καὶ ἐβγήκα ἔμπρὸς εἰς τὸ
μεγαλοπρεπέστατον Dom. Ἐμπῆκα μέσα ἀπὸ
μίαν μεγάλην προϋνιζινην πόρταν γεμάτην
ἀνάγλυφα ἀναπαριστῶντα σκηναὺς ἀπὸ τὸν βίον
τοῦ Χριστοῦ.

Τόσον μεγάλην ἐντύπωσιν μού ἔκαμεν ἡ ἐπι-
κρατοῦσα ἡσυχία καὶ τὸ βαθὺ σκότος, ὥστε ἐ-
φρόντισα γλυστρωῦντας ἐπάνω σὲ ἓνα πέτρινον
σκαλοπατῖ καὶ πέτριωντας θορυβωδῶς νὰ τὴν
διακόψω (ἀργότερα ἐπληροφορήθην ὅτι αἱ σκλη-
ρόταται αὐταὶ πέτραι προήρχοντο ἀπὸ τὸ Tapi-
nūs κατὰ τὰ ἄλλα ὄντιος πολὺ συμπαθητικοῦ
βουνοῦ). Ὅταν ἐσηκώθην ἔκαμα τὸν γῦρο τῆς
Ἐκκλησίας καὶ ἐδιέβασα ὅλες τῆς ἐπιγραφὰς ποὺ
εὗρισκοντο κάτω ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἀγάλματα τῶν

διαφόρων ἐπισκόπων ποὺ ὡς πρὸ μίας ἑκατον-
ταετηρίδος ἐκυβερνοῦσαν τὴν πόλιν. Ἐντύπω-
σιν μού ἔκαμαν τὰ θαυμάσια πολύχρωμα παρά-
θυρα καὶ μία ὠραία σκαλισμένη μαρμάρινη
πλάκα ἀναπαριστῶσα τὸν πλέον καλὸν ἐξ ὅλων
τῶν ἐπισκόπων τὸν Heinrich von Meissen
ποὺ ἐπονομάζεται ἐπίσης καὶ Frauenlob ἦτοι
ὁ ἀγαπητὸς τῶν μητέρων.

Μετὰ ἀνέβην ἀπὸ μίαν ἀτέλειωτην σκάλαν
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου, ἡ ὁποῖος ὅπως
μού εἶπαν, εἶχε ἄλλην μορφήν ἄλλοτε ὁλλὰ ἐκὴ
κατὰ τὸ 1793 καὶ μετὰ ἀνωκοδομήθη καὶ ἔχει
μείνει ἀπὸ τότε ὡς ἔχει σήμερα.

Τὸ πλέον ὠραῖον ὅμως δὲν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ
πύργος παρὰ ἡ θεὰ τὴν ὁποίαν ὁ λεπτὸς πέπλος
οὐμίγλης ποὺ σκεπάζει τὴν πόλι καὶ τὸν ποταμό,
κάμνει ἀκόμη πῶ ὠραία!

Ἄλλο θαυμαστὸ πρᾶγμα τῆς Μαγεντίας εἶναι
τὸ μουσεῖον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Dommu-
seum, διότι περικλείει μᾶλλον θρησκευτικὰ
πράγματα, ὅπως τὸν περίφημον ἄμβωνα Breu-
delschen Chorgestühl, ὅστις εἶναι ἡλικίας
πεντακοσίων ἐτῶν, πολλὰ πολύτιμα χαλῖα καὶ
ὠραίας τοιχογραφίας τοῦ Grünewald.

Περιδιαβάζων τὸ ἀπόγευμα εἰς τοὺς δρόμους
τῆς Μαγεντίας συνήντησα ἓναν κοινόν μας γνω-
στὸν εἰς μίαν πλατεῖαν πλησίον εἰς τὴν ἀγοράν.
ποῖον; μὰ τὸν Γούτεμβεργ, τὸν ἐφευρέτην τῆς
τυπογραφίας.

Τὸ ἄλλο πρῶτ, ἀρκετὰ ἐνωρίς, ἐμπῆκα εἰς τὸ
ποταμόπολιον μὲ τοὺς χαρακτηριστικούς του
τροχούς ποὺ παρὰ τὸ μέγεθός των κινεῦνται
γρήγορα, κτυποῦν τὸ νερὸ καὶ ἐγὼ κουνῶ τὸ
μαντήλι μου καὶ ἀποχαιρετῶ τὴν Μαγεντία, ἡ
ὁποία παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν φίλων μου
μού ἐχάρισε πόλλας εὐχαρίστους ὥρας.

A. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ Whistler, ὁ σκύλος του καὶ ὁ ἰατρός.

Ὁ ἑξακουστὸς ζωγράφος Whistler ἐλάτρευε
τὸ σκυλάκι του Νομίζων ὅτι ἦτο ἄρρω-
στον δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ὀδηγήσῃ εἰς κτηνία-
τρον, ἀλλὰ τὸ ἔστειλεν εἰς τὸν Dr Mackenzie,
εἰδικὸν «ρινολαρυγγολόγον». Αὐτὸς ἔδειξεν ὅτι
τοῦ ἐφάνη φυσικὴ ἡ ἐπίσκεψις, ἀλλὰ μετ' ὀλί-
γας ἡμέρας ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν Whistler
καὶ τὸν ἐκάλεσεν ἐπειγόντως. Ἐτρέξε γρήγορα
ὁ ζωγράφος νομίζων ὅτι ἐπρόκειτο διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τοῦ σκύλου του.

— Ἀγαπητέ μοι, τοῦ εἶπεν ὁ ἰατρός, σὺς ἐ-
χρειαζόμην διὰ νὰ μού βιάψετε αὐτὴν τὴν πόρταν.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΗΡΙΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΥΠΟ CACTUS MARITIMUS

Τὰ τόσον καλογραμμένα ἀρθράκια τοῦ Διγενῆ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τὸ μέγα αὐτὸ ταξίδι τῆς Ὁμάδος μου φέρουν εἰς τὴν μνήμην καὶ μερικὰς ἄλλας λεπτομερείας τὰς ὁποίας δημοσιεύω ἐδῶ ἐκ τοῦ προχείρου. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ὁμάδος εἶχεν ἀποτελεσθῆ τότε ἀπὸ τοὺς Σαράτσογλου, Περωωτῆν, Σπένξαν, Ζαμάνον, Βάσενχοφεν, Γκρόμαν Α. Δοξιάδην Σπάιρον, Κοντιῶ;; καὶ ἑμένα.

Μᾶς εἶχε προπέμψει ὁ ἰδρυτὴς ἀρχηγός μας ἐπὶ τῆς Ἀνδρου ἣτις εὐμενῶς καὶ φιλοφρόνως ἀνέλαβε νὰ μεταφέρῃ τὸ θηριοτροφεῖον πρὸς μίαν λίραν ἀποφάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐταιρείας Ναυαρχου κ. Θεοχάρη.

Θηριοτρόφος ὁ Σαράτσογλου ὅστις ἦτο κέρβερρος τοῦ κοινοῦ Ἰησαυροῦ τῆς ἀποστολῆς καὶ εἶδα καὶ ἔπαθα νὰ τὸν κάμω νὰ ἐγκρίνῃ δαπάνας 2 χιλ. δραχμῶν ποὺ εἶχαμε κάμει διὰ προετοιμασίας πρὶν ἐγκαταλείψωμεν τὰς Ἀθήνας. Διὰ νὰ κάμωμε καλὴν ναυτικὴν ἐμφάνισιν εἶχαμε ἐτοιμάσει ἕνα ἱστὸν λυόμενον μὲ πολλὰς ναυτικὰς λεπτομερείας καὶ ἐξαρτήματα καὶ κατασκευάσει ἕνα κιβώτιον ποὺ περιεῖχε τὰ ἐξαρτήματα τρόφιμα, καμινέτο κτλ. Ὅλον τὸ ταξίδι μὲχρι Μασσαλίας εὐτυχῶς, εὐτυχῶς λέγω καὶ ἄς εἴμεθα καὶ ΝΠ διεξήχθη ἐν ἀπολύτῳ καλοκαιρίᾳ

Αὐτὸ μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἐξαρτίαν καὶ τὴν θήκην τοῦ ἱστοῦ. Ενθυμούμαι μάλιστα ὅτι ὁ Διγενῆς μὲ τόσην τέχνην εἰργάζετο ὥστε ἐπειδὴ τοῦ ἐλήφθη ἡ πετονιά διὰ φιμώματα ἔφθασε μὲχρι τοῦ σημείου νὰ πλέξῃ κανονικὴ ματισιά διὰ νὰ προσθέσῃ κομάτι.

Ὁ Σπενζάλ ἔραψε τὰς θήκας ἀπὸ ἐνὶ τσουβάλι τῶν γαλλικῶν ταχυδρομείων ποὺ εἶχα ἐγὼ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἤμην vagueniestre ἡγούν ταχυδρόμος τῆς ἐν Ἑλλάδι Στρατιωτικῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς.

Ἐραψε καὶ γρανιὰ ἡγούν χρώματα εἰς τὰς βάσεις. Ἐπίσης ὁ ἱστὸς ἐχρωματίσθη μὲ ριπολίαν καὶ ἡ βάσις του μὲ ἄλουμίνιον.

Εἰς τὸ ταξίδι ἤρchiσε καὶ ἐβάσταξε μὲχρις ἐπιστροφῆς εἰς Ἑλλάδα ἀστειώτατος καυγᾶς καὶ ἀντεγκλήσεις μετὰξὺ Σπένξαν καὶ Περωωτῆ περιτῶν προσόντων καὶ μειονεκτημάτων τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν πατριδῶν. Σημειωτέον. Ἀμφοτέροι ἦσαν Μωραῖτες. Συχνὰ τὴν νύκτα μᾶς ἔξυπνοῦσαν οἱ ναῦται τῆς τετραωρίας διὰ νὰ δέ-

σουν ἢ νὰ λύσουν τὰς σκηνὰς ἀναλόγως τοῦ ἀνέμου καὶ ἡμεῖς ἐγειρόμενοι πλὴν ἐμοῦ ἐσπεύδαμεν νὰ τοὺς βοηθήσωμε.

Κάθε πρωὶ πλύσις καταστρώματος καὶ νιούς.

Τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἀφοῦ ἐπεράσαμεν τὴν Σκύλαν καὶ Χάρυβδιν πολὺ ὀμαλῶς ἐφθάσαμεν εἰς Μασσαλίαν.

Ἐκεῖ κατὰ τὸ πρόγραμμα ἐπεσκέφθημεν τὸ νησιδίων Φρούριον Ἰφ ὅπου ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ Ρομαντικὸν Μυθιστόρημα τοῦ Δουμᾶ ἐποικήσατο τὰς διατριβὰς του ὁ πασίγνωστος ἤρωσ του Μοντεχρήστος καὶ ἐφάγαμε τὴν περίφημη ψαρσοῦπα Μπουγιαμπές, ἣτις πολὺ μᾶς εὐθρόστισε. Κατόπιν ἀνεβήκαμεν εἰς τὸ τραῖνον καὶ ὅλη τὴν νύκτα ταξιδεῦσαμε εἰς τὴν βρώμικη καὶ στενόχωρη τρίτη θέσιν μὲχρι Παρισίων. Εἰς τὸν σταθμὸ μᾶς ἐπερίμενε αὐτοπροσώπως ὁ Στρατοπεδάρχης τοῦ Διεθνoῦς γο. Στρατοπέδου τῆς Ἐκθέσεως κόμης de Rouillon d'Amecourt, ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἰππικοῦ, ἀνήκων εἰς τὴν μεγάλην καθολικὴν ὀργάνωσιν Scouts de France. Ὁ Στρατοπεδάρχης, τὸν ὅποιον ἐκ τῶν ὑστέρων ἐβαπτίσσαμεν ἐπὶ τὸ ἐλληνικώτερον Ἰονθόνιον τοῦ Ἀμεκουρίου καὶ ἐπὶ τὸ βραχύτερον ὁ Ἀμεκούρης, ὅταν μᾶς εἶδε ἔμεινε προφανῶς ξαφνιασμένος. Τὸ ταξίδι καὶ ὁ σιδηρόδρομος εἶχαν κάμει τὰς στολὰς ἀγγορείας χάλια, καθὼς καὶ τὰ ἄσπρα καπελάκια. Παρὰ δὲ τὰς προσπαθείας μας καὶ τὰ μούτρα μας θὰ εἶχαν μουτσαλιές. Ὅπως ἴσως ὁ ἀνθρώπος μᾶς ἐχαιρέτησε πολὺ εὐγενικῶς καὶ ἠὺχῆθη τὸ καλῶς ὀρίσατε. Ἐπῆρε τὸν ἀρχηγόν μας εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του καίτοι ὅπως σᾶς εἶπα ὁμοίαιζε πολὺ μὲ θερομαστῆν. Τοὺς ἄλλους παρέλαβε ἂν ἐνθυμοῦμαι ἕνα φορητόν.

Φθάνοντας εἰς τὸ Στρατοπέδον εὗρομεν ἡδη τὴν Ἐθνικὴν ναυτικὴ σημαίαν νὰ κυματίζῃ καὶ μᾶς ἐδόθησαν σκηναὶ διὰ στέγασιν.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀφίξεως ἐπέρασε ὅλη εἰς ἐτοιμασίας. Ἐστήσαμεν τὸν περίλαμπρον ἱστὸν καὶ ἐκάμαμε μίαν πύλην στρατοπέδου, τὴν ὁποίαν εἶχομεν μεταφέρει μετὰ τῶν λοιπῶν ἐφοδίων μας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀνεσῶρθησαν ἀπὸ τοὺς σάικκος αἱ καλά στολαὶ παπούτσια ἐγυαλίσθησαν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐστεγνώθησαν κοντὰ εἰς τὸ καμινέτο διότι ἔκαμνε ψῦχος αἰσθητὸν εἶχε δὲ καὶ λάσπην τὸ στρατοπέδον. Τὴν ἄλλην ἡμέρα πρωὶ πρωὶ ἔ-

τρέξαμε εἰς τὰς κρήνας τοῦ στρατοπέδου διὰ νιούς.

Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν ἐμείναμεν τελείως γυμνοὶ τοῦθ' ὅπερ πολὺ ἐσκανδάλισε κάτι σεμνοτύφους scouts de France πού ἔτρεξαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸ ἀρχηγεῖον ὅπερ ἔστειλεν ἀγγελιοφόρον παρακαλοῦν νὰ βάζωμε βρακάκι. Εἰς τὸ ἔξῃς λοιπὸν ἐκάμαμεν λουτρὸν ὀπίσω ἀπὸ παραβὰν ἐξ ἀντισκήνων.

Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ χθεσῖνοι θερμοασταί, μὲ ὀλοκάθαρες στολές, κορδόνια καὶ πηλίκια κάτασπρα καὶ ὑποδήματα ἀπαστραύπτοντα ἐπήγαμεν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν μας φέροντα πρῶτην στολὴν εἰς τὴν παράταξιν καὶ παρ' ὀλίγον ὁ Ἀμεκούριος καὶ οἱ λοιποὶ νὰ μὴ μᾶς γνωρίσουν. Ἄφ' οὗ ἔγινε ἡ ἔπαρσις ἔγινε καὶ ἰδιαιτέρα εἰς τὸ στρατόπεδόν μας μὲ τὴν γαλλικὴν εἰς τὸ ἐπίμηλον κοὶ τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ κέρας. Ἐψάλαμεν κουτσὰ στραβὰ καὶ τὸν Γαλλικὸ Ὑμνο.

Πολλὴν ἐντύπωσιν ἔκανεν εἰς τοὺς γαλέους καὶ λοιποὺς ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παραγγέλματος πρὸς «ἐπιθεώρησιν ὑποκαληφθῆτε».

Εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδο ἐμείναμεν 10 ἡμέρας ἐπισκεπτόμενοι κάθε ἡμέραν τὴν ἐκθεσιν. Τὸ στρατόπεδον εἶχε καὶ τρεῖς βοηθοὺς. Τὸν ἀρχηγὸν Φεβρουάριον καὶ δύο ὑπαρχηγούς ἐξ ὧν ὁ ἕνας ὀνόματι, (μοῦ διαφεύγει) πολὺ ἀντιπαθής. Ὁ ἄλλος πολὺ καλὸς ἔμαθα ὅτι βραδύτερον ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεσκέφθη τὴν ὀμάδα μας.

Κατόπιν μετεφέρθημεν εἰς τὸ ἐγκαταλειφθὲν ἀτελιὲ ἐνὸς ζωγράφου Ἑλληνοσ κοντὰ εἰς τὸ μέγαρον τῶν Ἀπομάχων. Τὸ σπίτι πολὺ παλαιὸν καὶ τὸ ἀτελιὲ ἰδιόρρυθμον καὶ κλειστὸν ἐπὶ ἔτη πολὺ ἐκοπιάσαμεν σχετικῶς νὰ τὸ καθαρίσωμεν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ φίλοι μας γάλλοι ἀρχηγοὶ μᾶς ἔκλεισαν μίαν συνέντευξιν μὲ τὸν Στρατάρχη Λυωταί θείον τοῦ Ἀμεκούρου καὶ ἀρχηγὸν ὅλων τῶν Γάλλων προσκόπων. Ἀφοῦ λοιπὸν τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἐκάμαμεν ἐπιθεώρησιν στολῆς, ἧς ἐξηρέθησαν οἱ Σαρὰτσογλου Περωτῆς καὶ Σπένζας ὡς ἀξιωματικοὶ καὶ ἐπομένως κατὰ τεκμήριον μαχηταὶ ἀμειπτοὶ, ἐξεκινήσαμεν διὰ τὴν ὁδὸν Βοναπάρτου ἔνθα κατῴκει ὁ εὐγενὴς καὶ γενναῖος Στρατάρχης. Ὁ γέρος μᾶς ἐδέχθη μὲ πολιτικὰ καὶ μὲ τὸ ἕνα μουστάκι πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὰ κάτω. Πολὺ ἐγκαρδῖος ὑποδοχῆ. Ἡ Στρατιάρχουνα πολὺ ἀρχοντογενναῖα μὲ στακτιὰ μαλλιά: Ἐπεσκέφθημεν ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ μεγάρου πλήρη ὀραιῶν ἐπιπλῶν καὶ ὕπλων, καθότι ὁ

Στρατάρχης προήρχετο ἀπὸ μεγάλη στρατιωτικὴ οἰκογένεια ἐξ Ἀλατίας.

Ἐκεῖ πρὸς τὰ ἐφέραμεν σκουῖρα ἦσαν τὰ κεράσματα.

Οἱ εὐλογημένοι οἰκοδέσποιναι ἐλησμόνησαν ὅτι οἱ ἐπισκεπταὶ ἦσαν νέοι καὶ παιδιὰ καὶ μᾶς προσέφεραν τὸ τοπικὸν ποτὸν τῆς Ἀλατίας ἕνα οἰνόπνευμα ὀνόματι μιραμπέλ τοῦλάχιστον 150 βαθμῶν. Τὸ ἡμέτερον οὕζο εἶναι ἀνθόνερον κοντὰ του καὶ μᾶλλον πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀκουαφόρτε πλησιάζει.

Ὁ δυστυχὴς Δοξιάδης καθ' ὃ καὶ νεώτατος φρικτὸν μορφασμὸν ἐποίησατο ὅλοι δὲ ἠσθάνθημεν πῦρ τὸ ἐξώτερον νὰ κατακαίῃ τὰ σπλάχνα μας. Ὁ Στρατάρχης διὰ μακρῶν μᾶς ὤμιλουσε περὶ Ἑλλάδος ἣν εἶχεν ἐπισκεφθῆ νεαρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ καὶ μᾶς ἐχάρισε μὲ ἰδιόχειρον ἀφιέρωσιν δύο φωτογραφία, του μίαν διὰ τὸ Σ. Ε. Π. καὶ μίαν διὰ τὴν ἑθνηδίδα.

Ἐπίσης εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἕνα βιβλίον του, ὅπου ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ ταξίδι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡμεῖς πάλιν ἐβγάλαμεν τὴν κορδέλλα τοῦ πηλικίου τοῦ Δοξιάδη καὶ τὴν ἐδώσαμεν ὡς ἀνάμνησιν εἰς τὴν Στραταρχίαν,

ΠΩΣ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ Ο Β. Ρ.

«Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς στρατιωτικῆς μου ζωῆς, ἔλεγεν ὁ Ἀρχιπρόσκοπος, ἐσυνήθισα νὰ μελετῶ τὸ βᾶδισμα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκ τούτου νὰ βγάζω συμπεράσματα διὰ τὸν χαρακτήρα των. Κάποτε, εἰς τὸ Λονδῖνον συνήνησά μίαν νέαν μὲ ἕνα σκυλλάκι καφέ καὶ ἄσπρο τῆς ὀπίας τὸ βᾶδισμα ἔδειχνε ὅτι εἶχε εὐθυκροσίαν, τιμιότητα καὶ ὄρεξιν διὰ περιπετείας. Ἐκτός ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ μοὶ ἦτο ἀπολύτως ἀγνωστος.

Δύο ἔτη ἀργότερον, ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐνὸς πλοίου ἐπανεῦρον τὸ ἴδιο βᾶδισμα. Γνωρίσθηκα μὲ τὸ περίεργον αὐτὸ πρόσωπον, τῆς ὤμιλησα διὰ τὸ Λονδῖνον καὶ ἔμαθα ὅτι κατῴκει εἰς Dorsetshire.

«Πάντως ἔχετε ἕνα σκυλλάκι καφέ καὶ ἄσπρο, τῆς εἶπα.

»Μάλιστα, μοῦ ἀπήντησεν ἐκπληκτος.

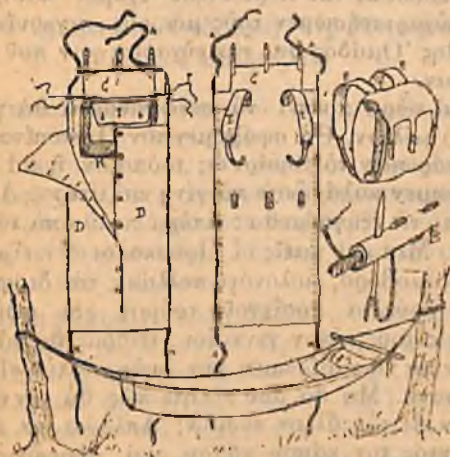
Ἐτῆς διηγήθη πῶς ἔκαμα τὴν πρώτην τῆς γνωριμίαν. Τὸ βᾶδισμά της δὲν μὲ εἶχε γελάσει. Ὑπανδρεύθημεν σχεδὸν ἀμέσως καὶ ζήσαμεν εὐτυχεῖς».

Πρακτικά Γνώσεις

Η ΑΙΩΡΑ - ΣΑΚΚΙΔΙΟΝ

Διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς τῆς αἰώρας-σακκιδίου πρέπει νὰ λάβωμεν ὀρθογώνιον τεμάχιον ὑφάσματος ἀνθεκτικοῦ (καθαρόπανο κατὰ προτίμησιν) μήκους 2 μέτρων καὶ 80 ἐκ. πλάτους. Κατὰ μῆκος ἐκάστης τῶν μακρῶν πλευρῶν ῥάπτομεν ἓνα ἰσχυρὸν σχοινί. Πρὸς τοῦτο στρέφομεν τὸ πανὶ γύρω ἀπὸ τὸ σχοινί καὶ κατόπιν ῥάπτομεν καὶ τὰ δύο ὁμοῦ με ἀνθεκτικὸν ἰσιόραμμα τῇ βοήθειᾳ σακοράφας.

Κάθε σχοινί πρέπει νὰ περισσεύῃ τουλάχιστον 1.50 μέτρον ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς αἰώρας διὰ

νὰ δυνάμεθα νὰ τὴν δένομεν ἐπὶ τῶν δένδρων. Καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὰς δύο μικρὰς πλευρὰς τοῦ ὀρθογωνίου εἴτε δι' ἐνὸς γεροῦ στριψώματος, εἴτε δι' ἐνὸς σχοινίου. Εἰς μίαν τῶν μικρῶν πλευρῶν θὰ προστεθῇ ἓνα πρόσθετον τεμάχιον ὑφάσματος 6 καὶ 3 λωρία ὅτινα θὰ χρησιμεύσουν διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ σάκκου. Κατόπιν θὰ ραφῇ, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σάκκου τεμάχιον ὑφάσματος ἢ κουβέρτας D, κομένου κατὰ μῆκος ὥστε νὰ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς «σάκκος ὑπνοῦ». Ἐπὶ τῆς ἄλλης ἐπιφανείας θὰ ραφοῦν δύο λωρίδες (E) ὅπως εἰς 1 σακκίδιον καὶ 3 πόρπαι (;) χρησιμεύουσαι διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ σάκκου.

Καλὸν εἶναι εἰς τὸ ἀνώτερον σημεῖον τοῦ σάκκου νὰ ραφοῦν δύο σχοινάκια γερά ἢ δύο λωρίδες (F) δερμάτιναι ὅπως θὰ δένεται ἓνα ξύλο (G) χρησιμεύον εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐ-

νωσιν τῶν δύο ἄκρων ὅταν χρησιμοποιεῖται ὡς αἰώρα.

Κατὰ τὴν πορείαν τὰ σκεπάσματα θὰ διπλώνονται τετραγωνικὰ καὶ θὰ τίθενται εἰς τὸ βάθος (H) οὔτως ὥστε οὐδὲν σκληρὸν ὀντικείμενον νὰ μὴ ἐγγίξῃ τὴν ῥάχιν τοῦ πεζοπόρου. Χρήσιμον θὰ εἶναι νὰ μοιράζωνται τὰ διάφορα ὑπάρχοντα εἰς μικρὰ σακκουλάκια, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν νὰ περιέχῃ τὰ καθαρὰ ἐσώρρουχα καὶ νὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς προσκέφαλον (I). Τὰ διάφορα αὐτὰ σακκουλάκια τίθενται εἰς τὸ μέσον τοῦ ὑφάσματος. Τὸ ἐξέχοντα τοῦ προσθέτου ὑφάσματος μέρη ἀναδιπλοῦνται καὶ κατόπιν ὁ σάκκος δολοκλήρος διπλοῦται εἰς τὰ 3, προσδέονται αἱ πόρπαι καὶ ὁ σάκκος εἶναι ἔτοιμος.

Ἐὰν κατὰ τύχην εὑρεθῇ εἰς μέρος ἄδενδρον τότε ἡ αἰώρα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς «σάκκος ὑπνοῦ».

Ἐάν ἔχῃς εἰς τὴν διάθεσίν σου δένδρον καὶ τεμάχιον ἀδιαβρόχου ὑφάσματος 2 μέτρων δύνασαι νὰ τὸ τεντώσῃς ὑπεράνω τῆς αἰώρας, τῆς ὁποίας τὸ στήσιμον βλέπεις εἰς τὴν παρακειμένην εἰκόνα καὶ οὕτω θὰ ἀποκτήσῃς ἐναέριον κατοικίαν ἀψηφοῦσαν καὶ τὰς ἰσχυροτέρας καταιγίδας.

Σημ. Διὰ τὸ στήσιμον τῆς αἰώρας θὰ διαλέξῃς δύο χαμηλὰ δένδρα, ὥστε νὰ ἀποφύγῃς τὸν κίνδυνον τοῦ κεραυνοῦ.

Καλὲς μαγειρίσας

Ἦτο περίπου ἐνδεκάμισο κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς μιᾶς βαθυγνώστου ὁδηγοῦ καὶ 1 παρὰ δέκα εἰς τὸ ρολόγι.

Τὸ φαγητὸν σιγοτραγουδοῦσε τοιτσιρίζομενον ἐπάνω εἰς τὴν δυνατὴν φωτιά, ἐνῶ αἱ τρεῖς μαγειρίσσαι με ὕψος Ἰὸβ τὸ παρατήρουν καὶ τὸ ἐπέβλεπαν δροσιζόμεναι εἰς τὸν αἰγουσιᾶτικον ἥλιον.

Σιωπηλαὶ καὶ αἱ τρεῖς, προσηλωμένοι εἰς τὸ καζάνι ἐταράχθησαν εἰς τὸ ἄκουσμα μιᾶς τετάρτης φωνῆς νὰ λέγῃ μέσα ἀπὸ τὸν καπνόν. «Ἔ! παιδιὰ τί κάθεσθε σὰν φακίρινες, τὸ φαγὶ καίεται, δὲν μυρίζεται ;»

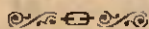
«Μυρίζομεν» εἶπεν ἡ πρώτη, λαμβάνουσα αὐθαιρέτως τὸν λόγον, «ἀλλὰ μᾶς εἶπαν νὰ τὸ κατεβάσωμεν μετὰ δύο ὥρας καὶ ἀκόμη δὲν εἶναι οὔτε μία καὶ τρία τέταρτα ἀφ' ὅτου τὸ ἐβάλαμεν ἐπάνω».

«Τουλάχιστον χύστε μέσα λιγάκι νερόν, δὲν βλέπετε πῶς εἶναι θεούξερο».

«Βλέπομεν» εἶπεν ἡ ἄλλη, «ἀλλὰ μᾶς εἶπαν νὰ βάλωμεν ἕξη κύπελλα νερὸ καὶ ἕξη ἐβάλαμεν». Οὔτε σταγόνα παραπάνω δὲν ἔχει νὰ μπῆ. Καὶ ἐπαναπροσηλώθη εἰς τὸ καπνίζον καζάνι.

«Ἄν ὄχι τίποτε ἄλλο ὀλιγοστέψετε τὴν φωτιά», ἐφώναξεν ἀπεγνωσμένη ἡ φωνή. «Καὶ νὰ πάη ἄδικα τὸ κουτσούρι;» «Ποτὲ» ἐφώναξεν ἡ τρίτη. «Βέβαια εἶναι ἐργατικὴ, νοικοκυρὰ καὶ οἰκονόμα», συνεπλήρωσε μίᾳ ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

Ἔξω φρενῶν πλέον ἡ φωνὴ ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀρχηγόν, ἡ ὁποία μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπρόφθασε νὰ κατεβάσῃ τὸ φαγητὸν μαῦρο μὲν ἀλλὰ φαγώσιμον ἀκόμη, καὶ νὰ τοῦ χύσῃ ἕνα μεγάλο κύπελλον νερόν. Εἰς τὸ τραπέζι τὰ παιδιὰ ἔκαμαν ἀστεῖα εἰς βάρος τοῦ φαγητοῦ, ὅτε ἡ μία μαγεύρισα ἀγανακτισμένη ἐπενεβῆ. «Τὸ ξέρω καὶ ἐγὼ πῶς εἶναι καμμένον τὸ φαγί, ἀλλὰ μήπως φταίσομεν ἡμεῖς ἀφοῦ μᾶς τὸ κατέβασαν πρὶν περάσουν αἱ δύο ὥραι καὶ ἔρριψαν 7 ἀντὶ 6 κύπελλα νερόν!!!» Α²

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ἘΝΟΣ ΖΩΟΥ

Σᾶς ἔλεγα εἰς τὸ προηγούμενο τεῦχος πόσον συμπαθητικὸν ζῶον εἶναι ὁ «Πιγκουῖνος». Ἔλοιπὸν φίλοι μου, τὸ ζῶον αὐτὸ συνεπλήρωσε δύο ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του καὶ πρέπει ὅλοι νὰ τοῦ εὐχηθοῦμε νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ. Δὲν εἶναι πολὺ εὐκόλον διὰ ἕνα περιοδικὸν τοῦ εἴδους τοῦ «Πιγκουῖνου» νὰ ζήσῃ χωρὶς νεκροφανίας ἐπὶ δύο ὀλόκληρα χρόνια. Ἀκόμη δυσκολώτερον εἶναι νὰ ἐκδίδεται εἰς μίαν τακτικὴν ἡμερομηνίαν καὶ εἶναι κατόρθωμα ποῦ ἀντὶ νὰ φθίῃ εἰς ὕλην γίνεται περισσότερον πλούσιον. Τὸ τελευταῖον τεῦχος ὑπῆρξε γιὰ μένα μία ἐκπληξίς ποῦ τὴν ἐπερίμενα μὲν, ἀλλὰ ὄχι τόσον γλήγορα. Μὲ ἕνα ὠριῶτον ἐξώφυλλον, με ἄρθρα ἐνδιαφέροντα καὶ χαρωπά, με σχέδια ποῦ εὐχαριστοῦν τὸ μῆτι, ὁ «Πιγκουῖνος» τοῦ τελευταίου μηνὸς ἦτο ἕνα πραγματικὸν προσκοπικὸν περιοδικόν. Τώρα πῶς τὸ ὀλίγον σαγλὸν φυλλάδιον τοῦ 1936 ἐξελέχθη εἰς τὸν σημερινὸν «Πιγκουῖνον» δὲν εἶναι μυστικόν. Μᾶς τὸ ἀπεκάλυψε πρὸ πολλοῦ, δι' ὅλες τῆς ἐξελέξεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ὁ Ἀρχιπρόσκοπος. Ὁ ἐκδότης του τὸ ἐπῆρε δι' ἕνα «dada» ὅπως λέγει ὁ ΒΡ., μετ' ὀλίγον τοῦ ἔγινε μονομανία (καλῆς φύσεως νὰ ἐξηγοῦμεθα), τόσον ὥστε εἰς τοὺς Φοίνικας παραμιλοῦσε συνεχῶς: «Προσοχή! Προσοχή!» Τὸ

καλλίτερον προσκοπικὸν περιοδικόν ὁ «Πιγκουῖνος». Ἄν εἰς τὴν μονομανίαν αὐτὴν προσθέσετε τὴν φρόνησιν καὶ τὴν πλατεῖα σκέψιν, τὴν ἀπέραντη βοήθεια καὶ τὴν ἀμέριστη ἀγάπη ποῦ τοῦ ἔδωσαν οἱ συνεργάται του, θὰ καταλάβετε διατὶ ὁ «Πιγκουῖνος» βραδέως μὲν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἐξελέχθη εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον.

Δὲν εἶναι πλέον τὸ περιοδικὸν τῆς ἔνωμοτίας τῶν Πιγκουῖνων, οὔτε καν τὸ περιοδικὸν τῆς θῆς Ὀμάδος. Ἀφοῦ διαβάσετε ἀπὸ τετρακοσίους καὶ πλέον προσκόπους σκορπισμένους σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἀνήκει πλέον εἰς ὄλους μας. Μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ πῶ πῶς πρέπει νὰ ξεχνοῦμε τὴν πρώτην προσπάθειαν. Χωρὶς αὐτὴν δὲν θὰ εἴχαμεν τίποτε. Δι' αὐτὸ σήμερα ποῦ συμπληρώνονται δύο χρόνια ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ ἔχομεν καθῆκον νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς μικροὺς πιγκουῖνους τῆς θῆς Ὀμάδος διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ μᾶς ἔδωσαν.

Καὶ τώρα πρέπει νὰ σκεφθοῦμε τί θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον. Θὰ σφάξωμεν τὸν Πιγκουῖνο καὶ θὰ πάρωμεν τὸ τομάρι ὡς τρόπαιον ἢ θὰ τὸν θρέψωμεν καλά, ὥστε νὰ γίνῃ καλλίτερος; Διότι πρέπει νὰ ἐξηγοῦμεθα: ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸ τέλειον. Μιὰ καὶ ἡμεῖς οἱ Πρόσκοποι δὲν εἴμεθα ζῶα αἰμοβόρα, μολονότι πολλάκις τὰ διάφορα παρατσούκλια προξενοῦν τρόμον καὶ φρίκην καὶ εἰς τοὺς πλέον γενναίους ἄνδρας θὰ σᾶς ἐπρότεινα νὰ χαρίσωμεν τὴν ζωὴν εἰς τὸν «Πιγκουῖνον». Μὰ θὰ μοῦ εἰπῆτε πῶς θὰ τὸν στέλναμεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον; Ἀπλούστατα. Διαβάζοντάς τον κάπου κάπου καὶ πληρώνοντας τὴν συνδρομή. . . ἐπίσης κάπου κάπου!

Πῶς θὰ τὸν βοηθήσωμεν νὰ γίνῃ καλλίτερος;

Ἐπὶ ἔχουν δύο τρόποι. Ὁ πρῶτος εἶναι ν' αὐξήσωμεν τὴν κυκλοφορίαν του ὥστε νὰ ἡμπορέσῃ καὶ περισσοτέρας σελίδας ν' ἀποκτήσῃ καὶ καλλιτέραν ἐμφάνησιν νὰ ἔχῃ. Ὁ δεῦτερος πάλιν ἀφορᾷ τὴν ὕλην. Πρέπει νὰ τοῦ δώσωμε ὕλην.

Ὅσοι λοιπὸν ἔχουν δεκάρες ἄς τὸν υποστηρίξουν οικονομικῶς, ὅσοι πάλι μποροῦν νὰ γράψουν τίποτε ἐνδιαφέρον, ἄς τοῦ στείλουν τὰ ἄρθρα των. Ἡμπορεῖ ὅμως νὰ τύχῃ ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν δεκάρες νὰ ἔχουν καὶ καλὴν πέναν ἢ τουναντίον ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν καλὴν πέναν νὰ ἔχουν καὶ δεκάρες. Δὲν θέλωμεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ τοὺς στενοχωρήσωμεν ἄς μᾶς στείλουν καὶ τὰ λεπτά τους καὶ τὰ ἄρθρα τους!

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ὁ «Πιγκούινος», ὡς ὑπεσχέθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον του, ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν σχεδίων ἐκδρομῶν πρὸς χρῆσιν τῶν προσκοπικῶν Ὀμάδων.

Αἱ ἐκάστοτε δημοσιευόμεναι ἐκδρομαὶ θὰ καταβάλλεται προσπάθεια νὰ συνδυάζουν τὰ ἀπαραιτήτητα στοιχεῖα κάθε προσκοπικῆς ἐκδρομῆς δηλ. κατάλληλον τοποθεσίαν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν μικρότερα ἔξοδα.

1η ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Μπογιατί — Γκούριζαν

Συγκεντρώσεις ὥρα 6.40' εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Λαρίσης.

Ἡ μετάβασις εἰς τὸν σταθμὸν εἶναι δυνατὴ διὰ τοῦ τράμ 5)12, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀφετηρίαν τὸ Παγκράτι καὶ τέρμα τὸν σταθμὸν Λαρίσης. Τιμὴ εἰσιτηρίου δραχ. 3 ἀπὸ Παγκράτι καὶ δραχ. 2 ἀπὸ Ζάππειον.

Ἀναχώρησις μετ' τὴν ἀμαξοστοιχίαν ὥρ. 6.50
Ἀφίξις εἰς Μπογιατί ὥρ. καὶ ἀναχώρησις ἀμέσως διὰ τοποθεσίαν «Γκούριζαν».

Πορεία. Διὰ τὴν μετάβασιν εἰς Γκούριζαν, ἀκολουθοῦμεν κατ' ἀρχὰς τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Μπογιατίου—Λίμνης Μαραθῶνος. Εἰς σημεῖον ἀπέχον 3 1)2 περίπου χιλιόμετρα τοῦ Μπογιατίου, ἐγκαταλείπομεν τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν καὶ ἀκολουθοῦμεν μονοπάτιον τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρχὴ εὑρίσκειται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ λειβαδίου ἀπέχοντος περὶ τὰ 500 μέτρα ἀπὸ μικροῦ εἰκονοστασίου τὸ ὁποῖον συναντῶμεν εἰς τὸ δεξιὸν ἐπίσης μέρος τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν πορείαν μας. Ὡς χαρμικηριστικὸν τοῦ λειβαδίου τούτου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ ὅτι ἀποτελεῖ τοῦτο τὴν δευτέραν γυμνὴν πείκων ἔκτασιν μετὰ τὸ ἐν λόγῳ εἰκονοστάσιον, ὡς πρώτης λαμβανόμενῃ ἐκεῖνης ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖται τοῦτο.

Διὰ τοῦ μονοπατίου, διερχόμενοι μετὰ 2 ὁμιλῶν λόφων, ὀδηγοῦμεθα εἰς τοποθεσίαν «Γκούριζαν». Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μέχρι αὐτῆς εἶναι περὶ τὰ 10' λεπτά τῆς ὥρας. Ὡστε ἡ συνολικὴ πορεία ἀπὸ Μπογιατίου εἰς Γκούριζαν εἶναι 1 ὥρα.

Τοποθεσία. Ἡ Γκούριζα εἶναι μικρὰ κοι-

λάς, περιβαλλομένη ὑπὸ πλουσίων εἰς βλάστησιν λόφων, ἐκτάσεως ἀρκετῶν τετραγωνικῶν μέτρων, τελείως γυμνὴ δένδρων καὶ θάμνων.

Εἰς τὸ ΝΑ μέρος αὐτῆς ὑπάρχει πλουσία εἰς ὕδωρ ὁμώνυμος πηγὴ, ἡ ὁποία καὶ ἐνισχύει τὸ διὰ τῆς νοιλάδος διερχόμενον ρυάκιον πλάτους 2—3 μέτρων ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουσιν αἰωνόβιοι πλάτανοι.

Δυνατὰ θέματα ἐκδρομῆς.

1) Μικρᾶς διαρκείας πεζικὰ γυμνάσια ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν μετάβασιν.

2) Μαγείρευμα ἀτομικὸν ἢ καὶ κατ' ἐνωμοτίας (ἀφθονία ξύλων καὶ καταλληλοτάτη καὶ ἀσφαλὴς θέσις δι' ἀνάμμα συγχρόνως πολλῶν πυρῶν).

3) Κατασκευὴ γεφύρας διὰ κοντῶν ἄνωθεν τοῦ ρυακίου.

4) Παιγνίδια μετ' χειρόσφαιραν, ἀμπάριζα κλπ., παιγνίδια γηπέδου.

5) Παιγνίδια ἀνιχνεύσεως καὶ ψευδομάχαι (κουκουναροπόλεμος!) ἐπὶ τῶν πέριξ καταφύτων λόφων.

6) Ἐξερεύνησις τῆς χαράδρας διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται τὸ ρυάκιον. Ἡ χαράδρα εἶναι ἀμέσως μετὰ τὴν Γκούριζαν, γίνεται ἀρκετὰ ἀπότομος καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρουσα καὶ γραφικὴ. Διὰ νὰ τὴν διαβῆ τις εἰς ὠρισμένα σημεῖα ἀπαιτεῖται δέσιμον μετ' σχοινία κλπ.

Ἐπιστροφή.

Ἀναχώρησις σιδηροδρόμου ἐκ Μπογιατίου ὥρα . . . Ἀφίξις εἰς Ἀθήνας ὥρα . . .

Ἐξοδα.

1) Ἀτομικὸν ἐκδρομικὸν εἰσιτήριο μετ' ἐπιστροφῆς δραχ. 10.

2) Τιμὴ ὀλοκλήρου βαγονίου 40 θέσεων δραχ. 400. Πρὸς παροχὴν βαγονίου πρέπει νὰ ἐποβάλλεται αἰτήσιν 3—4 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδρομῆς εἰς τὸ «Γραφεῖον Πόλεως» (κάτωθι Ἀγροτικῆς Τραπέζης) ἐπὶ τριδράχμῳ χαρτοσήμῳ. Ἐπίσης θὰ καταβληθῆ καὶ ἐγγύησις ἀναλογούσα πρὸς τὸ 1)4 τῆς ὀλικῆς τιμῆς (100 δραχ.) διὰ τὴν καλὴν ἀπόδοσιν τοῦ βαγονίου. Ἡ πα-

οραβή και παράδοσις τοῦ βιγονίου γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως παρουσίᾳ σιδηροδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐλέγχοντος καὶ υπογράφοντος σχετικὴν ἀποδείξιν παραδόσεως. Διὰ τῆς ἀποδείξεως ταύτης εἰσπράττεται τὴν ἐπομένην ἢ δοθεῖσα ἐγγύησις.

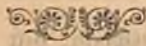
Συνιστάται ἡ συνεργασία δύο Ὁμάδων εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν βιγονίου ὡς ἀποδίδουσα πολλὰ ὠφέλη :

1) Οἱ πρόσκοποι εἶναι ἐλεύθεροι κατὰ τὴν διαδρομὴν νὰ παίζουσι καὶ νὰ τραγουδοῦν.

2) Δὲν ἐνοχλοῦν καὶ δὲν ἐνοχλοῦνται.

3) Δεδομένου ὅτι τὸ ὄχημα παραμένει εἰς τὸ Μπογιάτι καὶ προσδέεται εἰς τὸν συρμὸν τὸ ἀπόγευμα ἔχομεν καλὸν καταφύγιον διὰ βροχὴν ἢ κρύο.

Σημ. Ἐπειδὴ τὰ ἐκδρομικὰ ἀργοῦν νὰ ἐπιτρέψουσι, δύνασθε κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τὸ γραφεῖον καὶ τὸν σταθμάρχην νὰ ἐπιτύχετε τὴν πρόσδεσιν τοῦ περι τὰς 5 μ. μ. διερχομένου ταχέως συρμοῦ.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Ἄκόμη δὲν εἶχαν τελειώσει καλὰ καλὰ αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις χαρᾶς διὰ τὴν ἀντάμωσιν παλαιῶν ἀγαπητῶν φίλων καὶ οἱ ἐπισκέλται μας, 2 ἀκρίται καὶ 1 ἐνωμοτάχης, ἐξεφορτώθησαν τὰ μεγάλα βαρεῖα ἐκδρομικὰ των σακκίδια, ἔλυσαν τὰ λουριά ποῦ συνεκράτουν γύρω γύρω τὰς κουβέρτας των καὶ τὸ φορητῶν των σπῆτι καὶ μέσα εἰς ὀλίγα λεπτά μία μικρὰ σκηνή, ὀλίγον μεγαλυτέρα ἀπὸ ἓνα ἀμερικανικὸν ἀντίσκηνον, ἔργον τῶν χειρῶν των, ἦτο ἤδη ἕτοιμος διὰ νὰ τοὺς στεγάσῃ.

Ἐνα μικρὸν δίκτυον ἐτεντώθη καλὰ μετὰ τῶν δύο ἐλαφρῶν ὀρθοστάτων καὶ ἓνα ράφι πολὺτιμον διὰ μικροπράγματα ἠτοιμάσθη εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς σκηνῆς. Τὰ σακκίδια τότε ἠνοίχθησαν καὶ τὸ περιεχόμενον των, μικρὰ ἀτομικὰ φαρμακεῖα, φανάρια, καραβάνες κλπ. παρετάχθησαν μετ' ἐξιν. Ἡ καλοστημένη τότε σκηνή, παλαιὰ βέβαια εἰς τὴν ἐμπάνισιν, ἀπὸ παλαιοὶ εἰς τὸν προσκοπισμὸν ἦσαν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῆς καὶ πολλὰς φορὰς ἕως τὴν ἄρτι τοῦ εἶχε προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας τῆς, ἔλαβε τὴν ὄψιν ἑνὸς νοικοκυρευμένου καὶ χαρούμενου σπιτιοῦ, τὴν ὄψιν ποῦ μόνον σκηναὶ προσκοπικαί, στημέναι ἀπὸ ἐμπειρὰ χέρια, παροῦν.

Ἀμέσως μετὰ κάμουν τὴν τακτοποίησιν τοῦ γύρω χώρου. Μία μικρὰ πλατεία, ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν σκηνήν, μετὰ μίαν καλλιτεχνικὴν ἐπιγραφὴν

ἀπὸ ἄσπρα βότσαλα τῆς παραλίας τοῦ Σουνίου, «Κερκύρα» ἔδειχνε ὅτι ἡ γωνία αὐτῆ τοῦ δάσους, ἢ τόσον εὐμορφη, ἦτο δημιουργημὰ ἀδελφῶν μας ποῦ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον πολιτισμένα καὶ πλέον ὠμορρα νησιά μας, ἀπὸ τὸ νησι ποῦ τόσον φιλόξενα μᾶς ἐδέχθη τὸ παρελθὸν Πάσχα καὶ ποῦ τὸ κίνημά μας τὸ προσκοπικὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀδελφωσύνης ἔχει πολὺ βαθειὰ τὰς ρίζας του.

Τὸ ἐλικοειδὲς δρομάκι ποῦ διήρχετο ἀπὸ τὰς κατασκηνώσεις τῶν ἐνωμοτιῶν, ἠνοίχθη τότε μακρύτερον διὰ νὰ φθάσῃ ἕως τὴν πλατεῖαν «Κερκύρας» καὶ εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς ποῦ περιλαμβάνετο μετὰ τῆς κατασκηνώσεως τῆς ἐνωμοτίας μας τῶν Γλάρων καὶ αὐτῆς, μία ἄλλη ἐπιγραφὴ μετὰ σκιτσαρισμένον ἐπάνω τὸν χαρακτηριστικὸν ἀρχαῖον κόρκουρον, σῆμα τῆς Κερκύρας, μᾶς ἐπληροφόρει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς... «ὁδοῦ Κερκύρας».

Ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν μία νέα ζωὴ ἤρχισε διὰ τὴν κατασκήνωσίν μας, ἢ ὅποια ἠρίθμει ἤδη 8 ἡμερῶν ζωὴν. Τὰ γελαστὰ πρόσωπα τῶν 3 φιλοξενομένων μας, ἢ βαθειὰ των γνώσις διὰ κάθε τι προσκοπικόν, ἢ γεμάτη αἰσθημάτων προσκοπικὰ ψυχῆ των, συνετέλεσαν, ὥστε ἓνα πνεῦμα ἐντονωτέρας χαρᾶς καὶ εὐθυμίας, μία μεγαλυτέρα ἀκόμη καλωσύνη καὶ ἀγάπη νὰ ἐπικρατήσουν μετὰ τῶν μας.

Μέσα εἰς μίαν τοιαύτην ἀτμόσφαιραν ἐπέρασε, χωρὶς κενεὶς μας νὰ καταλάβῃ τὸ πῶς, μία ὀλόκληρος ἑβδομάς καὶ ὅταν μετὰ ἦλθε ἡ στιγμή νὰ φύγουν, ὀλόκληρος ἢ κατασκήνωσις ὡς ἓνας καὶ μόνος ἄνθρωπος ἐξεσηκώθη διὰ νὰ ξεπροβοδίσῃ τοὺς ἀγαπητούς μας ἀδελφούς. Μὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ἔφυγαν, ἄφισαν κατὰ ὀπίσω των, κατὰ πολὺ σπουδαιότερον ἀπὸ μίαν χαρού-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ο Λόρδος Σόμερς αναπληρωτής του Ἀρχιπροσκόπου ἐφοίτησεν ἐφέτος εἰς τὴν σχολὴν ἀρχηγῶν τοῦ Gilwell. Καθὼς γράφει ὁ ἴδιος αἰσθάνεται, ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του, εἰάν δὲν ἐξεπαιδεύετο εἰς τὴν σχολήν, ὅπως ἀκριβῶς κανεὶς ἀξιωματοῦχος πρόσκοπος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, εἰάν δὲν ὑποστῇ εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν προσκοπικὴν Σχολήν.

—Ο Ἀρχιπρόσκοπος μὲ τὴν Ἀρχιοδηγὸν ἐπεσκέφθησαν τὸν παρελθόντα Αὐγουστον τὴν Ἰσλανδίαν, Νορβηγίαν, Δανίαν καὶ Βέλγιον ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ πολλοὺς ἀξιωματοῦχος Πρόσκοπους καὶ Ὁδηγούς. Τοὺς ὑπεδέχθησαν παντοῦ μὲ ἐνθουσιασμὸν αἱ προσκοπικαὶ καὶ ὀδηγικαὶ ὀργανώσεις.

—Οἱ Σουηδοὶ Πρόσκοποι ὠργάνωσιν τὴν ἐθνικὴν κατασκήνωσίν των εἰς Tullgarn. Ἐλαβον μέρος 6.500 Πρόσκοποι ὑπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ἐνεργὸν ἀρχηγίαν τοῦ Πρίγκηπος Γουσταύου Ἀδόλφου. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἔλαβον μέρος: ὀμάδες ἄγγλων, νορβηγῶν, δανῶν, φινλανδῶν, γάλλων, λειτωνῶν, πολλαῶν, ὀλλανδῶν καὶ γιουγκοσλάβων. Εἰς τὸ τέλος τῆς κατασκηνώσεως ἔγινε μεταξὺ τῶν ξένων ὀμάδων διαγωνισμὸς εἰς τὸ ἄνυμμα φωτιᾶς, βράσιμον νεροῦ, κόμπους καὶ ρίψιμον σχοινοῦ.

—Οἱ Πρόσκοποι τῆς Μάλτας ἐώρτασαν ἐφέτος τὴν 13ην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς των.

μενὴν συμβίωσιν μιᾶς ἑβδομάδος εἰς τὴν κατασκήνωσιν, κάτι ποὺ πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν νὰ κρατήσωμεν διὰ πάντα μέσα εἰς τὴν ὀμάδα μας. Μᾶς ἄφισαν μὲ τὸ ζωντανό των πειράδειγμα καὶ ὄχι μὲ λόγια, τὸ πνεῦμα τὸ προσκοπικόν, τὸ πραγματικόν, τὸ λυτρωμένον ἀπὸ μικροφιλοδοξίας καὶ μικροαδυναμίας, τὸ πνεῦμα τῶν μεγάλων ἀδελφῶν μας τῶν Ἀκριτῶν, ποὺ ξεύρουσιν νὰ ἐργάζωνται, νὰ παίζουν, νὰ γελοῦν καὶ νὰ σκορπίζουν πάντα γύρω των τὴν καλωσύνην καὶ τὴν χαρὰν. Καὶ τοὺς εἴμεθα εὐγνώμονες δι' αὐτό.

Τὴν Κυριακὴν 16]10]38 ἔγινεν ἡ πρώτη ἐφετινὴ ἐκδρομὴ τῶν Φοινίκων.

Ἡ ἐπιτυχεστάτη αὕτη ἐκδρομὴ, ἡ ἐνώσασα τοὺς βαθμοφόρους τῶν περισσοτέρων Ὀμάδων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώριον, ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Χασάνι. Μετὰ ἐν ἐπιτυχῆς παιγνίδι ἀνιγενέσεως ἔγινε τακτοποιήσις τῶν γωνιῶν τῶν ἐνωμοτιῶν. (Σημ. οἱ Φοίνικες ἂν καὶ βλέπονται μόνον 2 φορὰς τὸν χρόνον, ἐν τούτοις ἀνήκουν εἰς ἐνωμοτίας καὶ διατηροῦν τὸ πνεῦμα τῆς ἐνωμοτίας των μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἴδιον ζῆλον μὲ τὰ ὅποια διατηροῦν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ὀμάδος, τὸ φοινικικὸν πνεῦμα (ὅπως τὸ ὤρισεν ὁ Κἄστωρ), ἐπαρτίς καὶ παιγνίδια. Εἰς ἐν διάλειμμα παιγνιδιῶν καὶ τραγουδιῶν ἀνεγνώσθη καὶ διάγγελμα τοῦ μυστηριώδους ἀρχηγοῦ τῆς σιωπῆς Περ. Περ., ἀναφερόμεον εἰς ὑποσχέσεις δοθείσας τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑποσχέσεις ἐκτελεσθείσας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ ἦλθεν ἡ περιπόθητος ὄρα τοῦ φαγητοῦ, τὴν ὅποιαν πονηρά τις ἀλώπηξ προσεπάθει διαρκῶς νὰ ἐπισπεύσῃ διὰ λόγους εὐνοήτους.

Ἠκολούθησεν ἀνάπαυσις, ψυχαγωγία καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποκτηθειῶν ἐκ τῆς σχολῆς γνώσεων.

Τὸ βρῆδον μετὰ τὴν ὑποστολὴν καὶ τὴν προσευχὴν ἔγινε διάλυσις καὶ τότε παρέες-παρέες οἱ Φοίνικες ξεκίνησαν διὰ τὰ σπίτια των τραγουδῶντας τραγουδία προσκοπικὰ, τραγουδία ποὺ γέμιζαν τὸν κάμπον μὲ χαρὰν καὶ εὐθυμίαν. Ἔτσι ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα πλήρης προσκοπικῶν ἐκδηλώσεων, προσκοπικοῦ πνεύματος, ἀγάπης καὶ ἀδελφωσύνης.

—Ἰη Ο. Κ. Καλλιθέας.

Προήχθησαν εἰς Ν)Π, Β' τάξεως οἱ Α. Μουστάκης, Γ. Ἀγγελίδης, Δ. Βοτίκας.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῆς ὀμάδος εἰς Ἀγ. Πασκευὴν ἔδωσαν τὴν ὑπόσχεσιν οἱ δόκιμοι: Δ. Καραμανωλάκης, Δ. Δελλατόζος, Δ. Πουλέας, Ι. Θεοδωρακόπουλος, Β. Γεωργόπουλος καὶ Κ. Μαγκλάρας.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοκαιριοῦ ὁ «Πιγκουῖνος» εἶχε προκηρῦξει ἕνα ἀρκετὰ πρωτότυπον διαγωνισμόν. Εἰς αὐτὸν θὰ ἐλάμβανον μέρος τὰ διάφορα περιοδικὰ κατασκηνώσεως.

Τώρα ὅπότεν ἔληξεν ἡ ταχθεῖσα προθεσμία θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κρίνωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ ἀποσταλέντα, δύο μόνον τὸν ἀριθμόν, περιοδικὰ κατασκηνώσεως. Ἐν πρώτῳ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι καὶ τὰ δύο εἰς τὸ εἶδος ἔων, εἶναι καλά, πολὺ καλά.

Προέρχονται ἀπὸ τὴν 1ην ὁμάδα ὁδηγῶν καὶ ἀπὸ τὴν 6ην ὁμάδα προσκόπων.

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὰς ὁδηγούς. «Κάτω ἀπὸ τὴν σκηνή». Δύο ἐκδόσεις περιέχουσιν ἑμμετρα καὶ περὶ κομποτεχνήματα !!! Ἐκεῖνο πού εὐρίσκομεν ὅτι παρὰ εἶναι μέγαν εἶναι τὸ κύριον ἄρθρον. Πολλὴ σοβαρότης, πολλαὶ κρίσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς ὧραν ὅπου τὸ γέλιο καὶ ἡ διασκεδάσις θὰ ἔπρεπε νὰ πέρνουσιν καὶ νὰ δίνουσι. Βέβαια πολλὰ ἀστεῖα καὶ διασκεδαστικά ἀρθράκια πικίλλουσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ μὴ λησμονοῦμεν, ὅτι εἰς τὴν στιγμὴν ὅπου πρόκειται νὰ διασκεδάσωμεν μᾶς ἐνθυμίζουσι γεγονότα πού πραγματικὴν θὰ μᾶς προσεγήσουσι λύπην, τότε καὶ ἡ διασκεδαστικὴ δὲν θὰ εἶναι μεγάλη καὶ ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἄρθρου θὰ εἶναι μικρά, ἀφοῦ μέρος τῆς πραγματικῆς λύπης, τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ αἰσθανθῶμεν διὰ σημειωθεῖσας παραβάσεις τοῦ νόμου θὰ ἐξαμισηθῇ μὲ τὸ γέλιο πού θὰ ἀκολουθήσῃ. Ὡστε τὸ σοβαρὸν τμήμα τοῦ περιοδικοῦ, εἰς πολὺ μικροτέρας διαστάσεις θὰ ὄφειλε νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφημερίδος διὰ νὰ ἐκνοσηθῇ καὶ φυσικὴν τοῦ ἀνθρώπου τάσιν, ἐκείνην ὅπου αἰσθάνεται καθὲς μᾶς μετὰ ἀπὸ πολὺ γέλιο, μικρὰν τάσιν σοβαρότητος καὶ περισυλλογῆς. Ἐπίσης πρὸς βλάβην τοῦ περιοδικοῦ εἶναι καὶ ἡ παντελής ἔλλειψις «σχίτων». Καὶ ἐγὼ εἶμαι σύμφωνος, ὅτι κάτι πού διαβάζετε κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς camp-ite δὲν ἔχη ἀνάγκην κιλῆς ἐμφανίσεως, ἀλλὰ πόσον μεγαλυτέραν ἐπίδρασιν θὰ εἶχε τὸ κύριον ἄρθρον, τὸ τόσον καλογραμμένον, εἰς τὴν ἐπαύριον, καλὰ διακεκοσμημένον μὲ σχίτσα εὐχάριστα εὐρίσκειτο κολλημένον εἰς τὸ «τομάρι» τῆς κατασκηνώσεως.

Θ' ἀπετέλῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ προσοχῆς τῶν ὁδηγῶν. Εἶπομεν μόνον τὰς ἔλλειψεις διότι αὐτὸς ἦτο ὁ προορισμὸς τοῦ δια-

γωνισμοῦ. Προτερήματα ὑπῆρχον πολλὰ καὶ τόσα ὥστε ἐκάλυπτον πᾶσαν ἔλλειψιν καὶ ἐνθουσίαζαν τὸν ἀναγνώστην.

Καὶ τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν «Σκνίπα». Πράγματι γέμει σχίτων καὶ γελοιογραφιῶν, βριθῆι ἀστείων. Εἶναι μία καλὴ, πολὺ καλὴ ψυχαγωγία, μία διασκεδαστικὴ πού θὰ ἔδωκε πολὺ κέφι εἰς τὴν κατασκήνωσιν. Ἀλλὰ τὸ τέλειον εἶναι ἀκατόρθωτον. Καὶ ἐδῶ ὑπάρχει μία μικρὰ ἔλλειψις. Τὸ σοβαρὸν. Ἀφοῦ κανεὶς γελᾷ μετὰ τὴν καρδίαν του, ἔχει ἀνάγκην ὀλίγης σοβαρότητος. Λίγα λόγια σοβαρὰ καὶ μετρημένα θὰ ἐπλήρουν αὐτὴν τὴν ψυχικὴν τάσιν καὶ θὰ ἔδιδον τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν συντάκτην νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῆς κατασκηνώσεως.

Καὶ τώρα ἐρχόμεθα εἰς ἕνα ἄλλο σημεῖον. Ποῖα εἶναι ἡ καλλιτέρα. Καὶ αἱ δύο καλά καὶ μὲ πολὺ κόπον καὶ προσοχὴν συντεταγμέναι, καθεὶ μία διὰ τὸ εἶδος τῆς ὑπόδειγμα.

(1) Βραβεῖον ἀξίζει καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς προσπαθείας βραβεῖον πού τὸ ἔχουν ἤδη ἀποκτήσῃ, ἡ τιμὴ τῆς πρωτοπορείας εἰς μίαν εὐγενῆ προσημείωσιν.

Ἐκεῖνο πού θὰ σᾶς συνεβούλευον ἀγαπητοῖ μου ἀδελφοί, εἶναι νὰ προσπαθήσετε νὰ εὕρητε καὶ νὰ διαβάσετε αὐτὰ τὰ δύο περιοδικὰ. Θὰ ἔχετε ἕνα καλὸ ὑπόδειγμα διὰ τὴν κατασκήνωσιν πού ἔρχεται.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε, καὶ πολὺ καλὴ, δύνασθε νὰ τὴν ἀκολουθήσετε. Π.

(1) ΣΗΜ. Πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως δηλοῦμεν ὅτι ὡς βραβεῖον ἐδόθη εἰς τὴν ἐκδότριαν ἐνωμοτίαν Βιολέττα τῆς 1ης ὁμάδος καὶ εἰς τὴν 6ην ὁμάδα ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομίην.

Λόγω τῆς τεραστίας ἀυξήσεως τῶν ἐξόδων ἐκτυπώσεως καὶ χαρτιοῦ, ὁ «Πιγκουῖνος» εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀυξήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν τιμὴν του κατὰ τὸ ἐλάχιστον ποσόν τῆς 1 δραχ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι σας, ἀγαπητοῖ μου φίλοι, πρόθυμοι θὰ δώσετε αὐτὴν τὴν δραχμὴν, δραχμὴν ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ γίνῃ καλλίτερον τὸ ἀγαπητόν σας περιοδικόν. Ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι καὶ τώρα ὅπως καὶ πάντοτε ὅλαι αἱ εἰσπραξίαι θὰ διατίθενται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόσδοον τοῦ περιοδικοῦ σας.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

'Οργανισμός Σ. Ε. Π.	Δοχ. 10.—
Τὰ Πρῶτα Βήματα—Πῶς νὰ γίνῃς Πρόσκοπος Γ' τάξεως	3.—
Βιβλίον Προσκόπου Β' τάξεως	5.—
Βιβλίον Προσκόπου Α' τάξεως	14.—
'Ο Προσκοπισμὸς ὑπὸ R. P. J. Sevin	25.—
Πῶς νὰ ἰδρῦσῃς 'Ομάδα, ὑπὸ Α. Μπενάκη	3.—
Προσκοπικὰ παιχνίδια	12.—
Τὸ κατ' 'Ενωμοτίας Σύστημα, ὑπὸ Ρόλαν Φίλιπ	10.—
'Οδηγία διὰ τοὺς Ἀρχηγούς 'Ομάδων, ὑπὸ Ἀρχιπροσκόπου	20.—
'Υπόδειγμα Ἐτησίου Προγράμματος 'Ομάδος	6.—
'Ο Δρόμος πρὸς τὴν Ἐπιτυχία ὑπὸ Ἀρχιπροσκόπου	25.—
'Οργανισμὸς Λυκοπούλων	6.—
Τὸ Βιβλίον τῶν Λυκοπούλων, ὑπὸ Ἀρχιπροσκόπου	8.—
'Εγχειρίδιον Ἑλιοθεραπείας, ὑπὸ Κ Μελά	3.—
Διεθνὴς Ὡδὴ Προσκόπων (μουσικὴ)	5.—
«Προσκοπικὴ Ἐχών», ἐπίσημον ὄργανον ΣΕΠ. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ	60.—
Πιγκουίτος	30.—

ΣΤΟΛΗ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ

Μπερὲ βαθυκύανα	48.—
Φανέλαι βαθυκύανοι μάλλινοι	135.—
Παντελόνια χακί ἔξ ἑρέας	180.—
Κάλτσες χακί μάλλινοι	45.—
Κάλτσες βαμβακεραὶ	25.—

ΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Πῆλοι πλατύγυροι	Δοχ. 110.—
'Υποκάμισα χακί	100.—
Παντελόνια χακί ἔξ ἑρέας	180.—
Κάλτσες μάλλινοι χακί	45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρπης	50.—
Κάλτσες βαμβακεραὶ Προσκόπων	25.—

ΣΤΟΛΗ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Κάλτσες μάλλινοι βαθυκύανοι	45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρπης	50.—

ΣΗΜΑΤΑ

Τροίφυλλα πύλων ἐπάργυρα	5.—
ἐπίχρυσα	7.—
Ταινία πύλων ἐπάργυρα	4.—
ἐπίχρυσαι	5.—
Τροίφυλλα κομβιοδόχης ἐπάργυρα	4.—
ἐπίχρυσα	6.—
'Αστέρες Ὑψηλείας 1—10, 15 καὶ 20 ἐτῶν	5.—
'Αστέρες Λυκοπούλων	3.—
Σήματα κομβιοδόχης Λυκοπούλων	6.—
Πτυχία εἰδικότητος	5.—
Διάσημα Ἀρχηγῶν καὶ Ὑπ)χῶν Λυκοπούλων	15.—

ΕΝΤΥΠΑ

Μητρώα Ὁμάδων	50.—
Διηγήσεις κατατάξεως	0.30
Βιβλία κινήσεως Ἐνωμοτιῶν	14.—
Δελτία ταυτότητος Προσκόπων	1.50
'Εφόρων, Ἀρχηγῶν, Ὑπ)γῶν	3.—
Πτυχία Γ', Β' καὶ Α' τάξεως	5.—
Πίνακες πτυχίων εἰδικότητος ἐγχρωμοὶ	8.—

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κορδόνια σαλπίγγων	70.—
Κοντοὶ Προσκόπων	16.—
Πινάκια	50.—
Σημαῖαι, Ἐπίμηλα καὶ Σφραγίδες ἐπὶ παραγγελία.	

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

- Χορήγησις εἰδῶν γίνεται ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ τῆς ἀξίας των.
- Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀγτιτίμου τῆς ἀξίας των.
- Ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ι. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης.
- Τὰ ἔξοδα συσκευασίας καὶ ἀποστολῆς ἐπιβαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.
- Πρὸς ἀποφυγὴν ἀρροπορίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν αὗται δέον νὰ γίνωνται δι' ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν Ἀποθήκην Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, 1 Χάρωνος, Ἀθήναι (5).

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια.— Τονώνει τὰ ούλα.—

Θεραπείει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος, τὰς
οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL - FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπείει τὴν
τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΚΟΛΩΝΙΑ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΧΥΜΑ
φαρμακείον
ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ὀμόνοια

ΦΩΝΗ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ—ΑΘΗΝΑΙ